

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 10go MARGAROKU 1810 W SOBOTE.

*z Krakowa dnia 4 Marca.
(z Gazety Krakowskiej.)*

Urząd Administracyjny Powiatu *Krakowskiego* nadesłany od J.W. Ministra Skarbowego Dekret Nayaśnieyszego Pana do publiczney podaie wiadomości —

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

*w Pałacu Naszym w Dreźnie dnia
28go Miesiāca Stycznia Roku 1810.*

FREDERYK AUGUST,

z BOŻEY ŁASKI KRÓL SASKI, XIĄŻE WARSZAWSKI,
&c, &c.

Zważywszy, że utrzymanie Monopolium Tabaki i Tytoniu w kraju traktatem *Wiedeńskim* Nam oddanym, wiele znajduje trudności, i mieszkańcom kraju tego stać się może uciążliwym, na przełożenie Ministra Naszego Skarbu, i po wysłuchaniu zdania Naszey Rady Stanu, postanowiliśmy i łanowimy, co następuje:

Artykuł I. Monopolium Tytoniu i Tabaki w wspomnionym kraju jest zniesione.

Art. II. Zapasy, iakie w magazynach Monopolicznych znajdują się, mają być przez publiczną licytacją sprzedane.

Art. III. Ustutecznienie i ogłoszenie niniejszego Dekretu Ministrowi Naszemu Skarbu Xiążu *Warszawskiego* polecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.
przez Króla

(L. S.) Minister Sekretariatu Stanu
Stanisław Breza.

Zgodno z Oryginałem: Minister Sekr. Stanu
Stanisław Breza.

Zgodno z Oryginałem:

Sekretarz Rady Stanu i Ministrów
Stanisław Grabowski.

Z Urzędu Administracyjnego Powiatu *Krakowskiego* — (Podp.) *Henryk Xiąże
Lubomirski*, Prezes.
Felix Gradzicki, Sekr. Gen.

Kurs Bankocetli Wiedeńskich względnie dobrej monety publikowany w Krakowie dnia 2go miesiāca Marca 1810 roku	w Srebrney monecie.	
	Zł. Ryńk.	Kr.
Sto Ryńskich Bankocetli miar- ią waloru	31	11½
Jeden Ryński Bankocetel mi- waloru	—	18½

*z Gdańska dnia 8 Lutego.
(z Gazety Hamburskiej.)*

Xiąże *Cadore*, *Francuzki* Minister Stanu, kazał uwiadomić nasz Senat przez tuteyszego Rezydenta *Francuzkiego*, iż częśćkowa wypłata zaległej kontrybucyi, wynoszący blisko 16 milionów franków, została odłożoną do miesiāca Stycznia roku 1811, i że od początku tego roku miało tuteysze niewypłacić od razu wspomnionęj kontrybucyi, ale w przeciągu lat 10. Cała więc zaległość ma być wypłaconą przy końcu roku 1820.

z Paryża dnia 17 Lutego.

Dnia dzisiejszego o godzinie zgier Senat zgromadził się pod prezydencją Xięcia Arcy-Kancelarza Państwa, i następującą uchwałę senatu wydał.

Wypis z protokołu Senatu zachowawczego, w sobotę dnia 17 Lutego 1810.

Senat zachowawczy zgromadzony w liczbie członków przepisanej artykułem XC. Aktu konfitycui pod dniew 13 Grudnia 1799.

Zważywszy projekt uchwały senatu organiczney, ułożoney w kształcie przepisanyh artykułm LVII. aktu konstitucyi pod dniem 4tym Sierpnia 1802. — Wyłuchawszy pobudek do pomienionego projektu, tudzież mowców rady stanu, i przejrzawszy projekt komisyi oddzielney, wyznaczoney na lessyidnia 14go b. m. — Po naradzeniu się nad przyjęciem i go wliczbie członków przepisanyh Artykułm LVI. Aktu konstitucyi pod dniem 4tym Sierpnia 1802, stanowi:

Tytuł Pierwszy.

O wcieleniu krajów Rzymskich do Cesarstwa Francuzkiego.

Artykuł I. Kraie *Rzymskie* wcielają się do Cesarstwa *Francuzkiego*, i są częścią jego właściwą.

Art. II. Składać się mają z dwóch departamentów, z departamentu *Rzymskiego* i z departamentu *Trazyminy*.

Art. III. Departament *Rzymski* mieć będzie 7mciu deputowanych do ciała prawodawczego; a 4cech departament *Trazyminy*.

Art. IV. Departament *Rzymski* należy do pierwszego rzędu; a do drugiego departament *Trazyminy*.

Art. V. Ustanowiona będzie Senatorya w departamentach *Rzymu* i *Trazyminy*.

Art. VI. Miasto *Rzym*, iest drugim miastem Cesarstwa. Prezydent *Rzymu* będzie przytomny przysiędze Cesarza przy wstąpieniu jego na tron. Ma miejsce, równie iak deputacye miasta *Rzymu*, we wszystkich okolicznościach, bezpośrednio po Prezydentach i deputacyach miasta *Paryża*.

Art. VII. Następca tronu Cesarzkiego nosi tytuł, i odbiera honory Króla *Rzymskiego*.

Art. VIII. Będzie w *Rzymie* Xiążę z Familii Cesarzkiej, lub Wielki Dygnitarz Państwa, który utrzymywać ma dwór Cesarzki.

Art. IX. Dobrze składające uposażenie korony Cesarzkiej, stosownie do uchwały senatu, pod dniem 30 Stycznia r. z., osobną uchwałą senatu będą rozporządzone.

Art. X. Cesarze zoflawszy ukoronowani w kościele Panny Maryi w *Paryżu*, będą koronowani w kościele Sgo *Piotra* w *Rzymie* przed 10-tym rokiem ich panowania.

Art. XI. Miasto *Rzym* używać ma przywilejów i szerególnych, które Cesarz *Napoleon* oznaczy.

Tytuł Drugi.

O niepodległości tronu Cesarzkiego żadney ziemskiej władzy.

Art. XII. Wszelka udzielność obca, iest niezgodną z pełnieniem wszelkiej władzy duchowney wewnątrz Państwa.

Art. XIII. Papież w czasie wyniesienia swego, wykonać przysięgę, iż nie działać nie będą przeciw 4tem propozycyom kościoła *Gallickiego*, uchwalonym na zborze duchowieństwa w roku 1682.

Art. XIV. Cztery propozycye kościoła *Gallickiego*, będą wspólne wszystkim kościołom katolickim Państwa.

Tytuł Trzeci.

O utrzymywaniu się Papieżow.

Art. XV. Papież mieć będzie pałac w rozmaitych miastach Państwa, gdzie zechce mieszkać. Szczególniey mieć będzie pałac w *Paryżu* i w *Rzymie*.

Art. XVI. Dwa miliony w łobrach wolnych od wszelkiego podatku, i leżących w rozmaitych częściach Państwa, wyznaczają się Papieżowi.

Art. XVII. Wydatki na kollegium Kardynałów i propaganda należą do Cesarza.

Art. XVIII. Ninieysza uchwała organiczna Senatu przesłaną będzie Cesarzowi i Królowi.

(Podpisano) *Cambaceres*, Xiążę Arcy-Kancelrz Państwa, Prezes.

Francoiszek Jaucourt, Cornet Sekretarze.

Widziano i pieczęć przyłożono

Kancelrz Senatu

(Podpisano) Hrabia *Laplace*.

O o są cztery propozycye Kościoła *Gallickiego*, o których iest wzmianka w powyższej uchwale Senatu; kładziemy ie tak, iak ie umieścił *Bossuet* w tomach 13tym i 16tym dzieł swoich; i iak są przyłączone do edyktu *Ludwika XIV* wydanego w miesiącu *Marcu* 1682 roku, i wpisane w protokół parlamentu pod dniem 23tym tegoż miesiąca.

Oświadczenie duchowieństwa Francuzkiego, co się tycze władzy duchowney, napisane przez *Jakoba Benigne Bossuet*, Biskupa z *Meaux*, dnia 19go *Marca* 1682.

I. Święty *Piotr* i iego następcy, wikaryusze *Jezusa Chrystusa* i cały kościół, mają moc nadaną od Boga w rzeczach duchownych i tyczących się zbawienia, a nie w rzeczach doczesnych i świeckich. *Jezus Chrystus* sam nas zapewnia, iż Królestwo iego nie iest z tego świata; a w innym mieyscu, iż trzeba odda-

wać Cesarzowi, co jest Cesarzkiego, a Bogu, co jest Boskiego, a zatem i nauka ta Apostoła, Świętego Piotra, w niczym nie może być naruszoną lub zmienioną: iż każdy człowiek powinien podlegać wyższej władzy; gdyż nie masz władzy, któraby nie pochodziła od Boga, który zarządza wszystkimi władzami ziemskimi. Kto więc nie słucha tej władzy, jest nieposłusznym rozkazowi Boskiemu. Przeto oświadczamy, iż Królowie i Monarchowie, nie podlegają żadnej władzy duchownej z rozkazu Boskiego, w rzeczach doczesnych; iż nie mogą być przez żaden sposób złożeni przez Nایwyższą władzę kościoła; iż poddani ich nie mogą być uwolnieni od podległości i posłuszeństwa im winnego, i przysięgi wierności; i że ta nauka dla spokojności publicznej potrzebna, i równie pożyteczna dla kościoła i kraju, powinna być niezgwałcenie zachowywana, i jako stosowna do słowa Bożego, podania Świętych Ojców i przykłada Świętych.

II. Zupełna władza, którą Stolica Święta Apostolska i następcy Świętego Piotra, jako Wikaryusze Jezusa Chrystusa, mają w rzeczach duchownych, jest taką, że wyroki zboru powszechnego i Konstancyjskiego, objęte na Selsyach IVtej i Vtej, zatwierdzone przez Stolicę Apostolską, przez Kościół i wszystkich Biskupów Rzymskich, i ściśle zachowywane w każdym czasie przez Kościół Gallikański, zostają w całej sioicy mocy i znaczeniu; Kościół Gallikański nie potwierdza tych, które wyroki te nadwężają, lub one osłabiają, i które twierdzą, iż władza ich nie jest ugruntowaną, iż nie są potwierdzone, i że się tylko tyczą czasów Odszczepieństwa.

III. Potrzeba urządzić władzę Apostolską, trzymając się kanonów tchnących duchem Boskim, i uświęconych uszanowaniem powszechnym całego świata; prawidła, obyczaje, i ustawy przyjęte w Królestwie i Kościele Gallikańskim, powinny mieć sioią moc i znaczenie, a zwyczajnie Ojców naszych złożyć mają nie naruszone; wielkość świętej Stolicy Apostolskiej wymaga, ażeby prawa i zwyczaje uchwalone za zezwoleniem tej szanownej Stolicy i kościołów, nienaruszenie utrzymały się.

IV. Lubo Papież ma szczególniejszą władzę w rozstrzygnięciu pytań tyczących się wiary, i lubo wyroki jego ściąga się do wszystkich kościołów, i do każdego kościoła w szczególności, iednakże wyrok jego nie jest nieomylny, jeżeli Kościół jest temu na przekro-

Postanowiliśmy przelać do wszystkich kościołów we Francyi będących, i do Biskupów mających nad niemi dozór z woli ducha świętego, zdania te, które odebraliśmy od Ojców naszych, abyśmy wszyscy iedno mówili, byli wzyły iednego zdania, i trzymali się iedneyże nauki.

(Tu następują liczne podpisy Arcy-Biskupów, Biskupów &c. &c.)

Dzienniki tutejsze umieściły następujący Edykt Ludwika XIV Króla Francuzkiego, wydany z powodu oświadczenia uczynionego przez duchowieństwo Francuzkie, względem zdania iego, co się tyozę władzy duchowney.

W Miesiącu Marcu 1682 roku.

„Ludwik z Bożey łaski, Król Francuzki i Nawary, wszyscyh w obec pozdrawiamy: Lubo niepodległość naszej korony wszelkiej inney władzy, iak tylko Boskiej, jest prawdą pewną, niezaprzeczoną i gruntuącą się na własnych słowach Jezusa Chrystusa, iednakowoż z ukontentowaniem przyięliśmy oświadczenie, które nam deputowani duchowieństwa Francuzkiego, zgromadzeni za pozwoleniem naszym, w dobrym naszym mieście Paryżu, złożyli, zawierające zdania ich względem władzy duchowney, i tym chętniej przychyliłiśmy się do proźby, którą pomienieni deputowani nam uczynili, abyśmy to oświadczenie ogłosili w naszym królestwie, iż będąc uczynione przez zgromadzenie złożone z tylu osób, równie szanownych z enoty iak i nauki, i które tak troskliwie przykładają się do tego wszystkiego, co może być kościołowi i nam pożytecznym, mądrość i uszanowanie, w jakim wyrazili zdanie sioie w tym przedmiocie, może mocno ugruntować poddanych naszych w uszanowaniu, które winni równie iak i my, władzy iaką Bóg nadał kościołowi, tudzież odiać kapłanom religii zreformowanej zwaney, pretext, który oni biorą z Xiążek kilku Autorów, aby znieuawidzić władzę prawą głowy widoczney kościoła, i punktu srodk wego iedności duchowney: dla tych przyczyn i innych dobrych i wielkich uwag nas przeonywających, kazawszy rozstrząsnąć pomienione oświadczenie naszej radzie, edyktem naszym wiecznym i nieodmiennym, oświadczyliśmy, postanowiliśmy i rozkazaliśmy, iakoż niniejszym oświadczamy, stanowimy i rozkazujemy; chcemy, i iaka jest wola nasza, aby pomienione oświadczenie zdania duchowieństwa, względem władzy duch-

wney, tu przyłączone i stwierdzone pieczęcią naszej kancelaryi, zostało wpisane w protokół wszystkich władz Parlamentowych, woytostw, Akademiiów, wydziałów Teologicznych, praw Kanonicznych Naszego Królestwa, kraju, ziem, i lenności.

I.

Zabramy wszystkim naszym poddanym, i cudzoziemcom będącym w naszym królestwie świeckim i duchownym, iakiegobądź zakonu, zgromadzenia i towarzystwa, uczenia w domach swoich, kolegiach i seminarjach, lub pisania coby się sprzeciwiało tu przyłączoney nauce.

II.

Rozkazujemy, iżby ci, którzy odtąd wybrani będą do uczenia teologii we wszystkich kolegiach każdej Akademii, bądź świeccy, bądź duchowni, podpisali pomienione oświadczenie u pisarzów wydziału Teologicznego, wprzód nimby ten urząd sprawowali w kolegiach, i obowiązali się uczyć nauki, której tam dają, i żeby pierwsi urzędnicy wydziału Teologicznego, złożyli naszym generalnym prokuratorom kopią pomienionego obowiązania się, podpisaną przez pisarzy wzmiankowanych wydziałów.

III.

We wszystkich kolegiach i domach pomienionych Akademiiów, gdzie iest kilku profesorów, bądź świeckich, bądź duchownych, ieden z nich umocowanym będzie do uczenia corok nauki zawartej w pomienionym oświadczeniu; a w kolegiach, gdzie się ieden tylko profesor znajduje, obowiązany będzie uczyć onej co trzy lata następnie.

IV.

Zalecamy pierwszym urzędnikom wydziałów Teologicznych, aby corok podali przed rozpoczęciem nauk, Arcy-Biskupom lub Biskupom miaś, gdzie są założone, i przesłali naszym generalnym prokuratorom, nazwiska profesorów nauczających wwszyj wyrażonej nauki, a wzmiankowanym profesorom, iżby na rozkaz pomienionych prałatów, i naszych powyżej wyrażonych generalnych prokuratorów, pisma iakie dyktują swoim uczniom, składali.

V.

Chcemy, iżby sposobiący się na profesora, bądź świecki, bądź duchowny, nie otrzymał patentu na teologię, lub profesora prawa kanonicznego, lub też doktora, dopóki nie wypróbuje pomienioney nauki w podanym mu

zapytaniu przed temi, do których należy rozdać stopnie w Akademjach.

VI.

Zalecamy i rozkazujemy wszystkim Arcy-Biskupom i Biskupom naszego królestwa, kraju, ziem i lenności, iżby swej władzy użyli, w zalecaniu nauczania w okręgu swojej diecezyi, nauki zawartej w pomienionym oświadczeniu, uczynionym przez wyżey wzmiankowanych deputowanych duchowieństwa.

VII.

Rozkazujemy Dziekanom i pierwszym urzędnikom wydziału teologicznego, aby czuwali nad wykonaniem niniejszego edyktu, pod karą odpowiedzialności.

Rozkazujemy naszym urzędnikom parlamentowym, aby niniejszy list w kształcie edyktu, wraz z pomienionym oświadczeniem duchowieństwa, kazali przeczytać, ogłosić, i wciągnąć w protokół pisarzom naszych Magistratur, Woytostw, Akademiiów, ile do każdego należy, i aby czuwali nad onego wykonaniem, niedozwalać najmniejszego uchybienia, i postępując przeciw ubliżającym w sposobie, iaki uznają za przyzwoity, stosownie do wielkości wykroczenia, gdyż taka iest nasza wola. I żeby to było rzeczą stałą, i trwałą na zawsze, rozkazaliśmy zatwierdzić naszą pieczęcią list niniejszy. — Działo się w *Saint-Germain-en-Laye*, w miesiącu Marcu roku łaski 1682, panowania naszego 29go. (Podpisano) *Ludwik*; a poniżej, przez Króla, *Colbert*; widziano *Le Tellier*. I przyłożono wielką pieczęć na laku zielonym.

Wpisuje się i wzywa się Generalnego Prokuratora Królewskiego, aby wykonano stosownie do kształtu i osnowy niniejszy wyrok pod dniem dzisiejszym.

W *Paryżu* w Parlamencie, dnia 23go Marca 1682 roku. (podpisano) *Dongis*.

Dziennik *Paryżki* umieścił następujący Artykuł:

»Wszyscy Autorowie duchowni *Francuzcy* zgodnie wyznają, iż wolność kościoła *Gallikańskiego*, gruntuie się na tych nie zaprzeczonych zasadach, iż władza kościelna iest tylko duchowną, iż się iedynie rozciąga do dusz, iż *Jezus Chrystus* nadał Apostołom władzę głędzenia lub powściągania grzechów, nauczania chrzczenia, a nieprzymuszania, karania i wyklęcia. Podług tych zasad, kościół *Gallikański* trzyma naprzód w przyzwoitych granicach władzę, iaką Papięże chcieli sobie przywłaszczyć: powtóre, kieruje prawami Biskupów:

potrzebie, twierdzi, iż władza Zborów, jest wyższą nad władzę Papieską, gdyż Papież nawet sam tak oddzielił w pierwszych wiekach. *Symmaque* był sądzony przez Zbor *Włoski*, i uznany za niewinnego. Szósty Zbor powszechny potępił *Honorata*, jako herezyi sprzyjającego. *Juliusz* pierwszy odesłał do Zboru sprawę Świętego *Atanazego*, &c. Poczwarne, kościoł *Gallikański* niewierzy w nieomylność Papieżów; nie nie dowodzi żalite tey mniemaney nieomylności, którą głowy kościoła chciałyby uważać, jako jedną z prerogatyw ich Stolicy. Wiadomo, że Święty *Cyprian* i Biskupi z *Afryki*, odrzucili wyrok Papieża *Stefana* względem powrotnego chrztu heretyków. Wiemy, iż Papież *Libère* błędził w materyi *Aryazmu*. Kościół *Gallikański* odrzuca z całą starożytnością lekodliwą naukę nazwaną *ultramontaina*, która przypisywała Papieżom prawo ztrącania z tronu Monarchów. Zamiast przypuszczenia podobacy nauki, zalecono było wszystkim profesorom teologii nauczać przeciwnie, i nikt nie mógł otrzymać wyższego stopnia, jeżeli nie utrzymywał, iż Monarchowie nie mogą być przez Papieżów z tronu spychani, i że ich poddanych nie można od przysięgi wierności uwolnić.

„*Sankeya pragmatyczna*, którą *Sty Ludwik* wydał w roku 1268, mowi *Henaut*, okazuje chęć tego Wielkiego Monarchy, w utrzymaniu wolności kościoła *Gallikańskiego*. Chciano zaprzeczać autentyczności tego pisma, lecz dziś jest powszechnie uznany. Oto są cenniejsze artykuły — Pralaci królestwa, i kollatorowie beneficjów utrzymują się przy prawach swoich; — Wybór pralatów odprawia się wolnie przez kościoły katedralne; — Dwór *Rzymski* nie może stanowiąć żadnych podatków nad duchowieństwo królestwa; — Wszystkie kościoły używać będą przywilejów jakie im królowie nadali; etc. etc.

„Ta *Sankeya pragmatyczna*, odnowiona za panowania *Karola VII.* w roku 1438; i potwierdzoną przez Zbor *Bazyleycki*, zniesioną została w roku 1461 za *Ludwika XI.* który w nagrodę za to przychylenie się do życzenia dworu *Rzymskiego*, odebrał od Papieża szpadę poświęconą przez niego podczas mszy o północy. Do daru tego przydano wiersze na pochwałę Monarchy. Okazuje się z tych czynów autentycznych, z najlepszych źródeł historyi naszej czerpanych, iż wolność kościoła *Gallikańskiego*, ugruntowaną była przez

dwóch naszych największych Monarchów *Ludwika IX.* i *Karola VII.*, a zniszczoną przez tego, który jest miany za jednego z najgorszych.

Xiąże Vice-Król, wyjechał do *Włoch*, lecz słyhać, iż wkrótce do tutejszey Stolicy powróci z Królowną *Dawurską*, małżonką swoją.

Cesarz Jegomość mianował pod dniem zgimbiejącego miesiąca członkami legii honorowej Panów *Welsch*, Pułkownika, dowodząc woysk Xiącia Prymasa, będących w *Hiszpanii*, i szefa batalionu *Fritsch*.

Marszałek Xiąże *Eckmühl* (*Davout*) przybył do *Paryża*.

— Dnia 19go — Cesarz Jegomość połował dzisiaj w lesie *Wersalskim*; wieczorem ma bydź na feltyynie, który dać w zamku *Grignon*, Marszałek *Bessieres*, Xiąże *Istryi*.

Donoszą z *Metz*, iż ciągle gońcy przez tutejsze przejeżdżają miało; w tych dniach przejeżdżali do *Paryża*, *Peterburga*, *Wiednia* i *Berlina*.

Liczba ieńców *Angielskich* zolających w *Verdun*, wynosiła dnia 9go Lutego 1810 roku, 659 ludzi.

Lekarz *Gay* oddał Xiąciu Prymasowi dzieło, które napisał pod tytułem: *Rozprawa przeciw puszczeniu krwi*; odebrał od pomienionego Xiącia list z podziękowaniem bardzo podechlebnym, który nadto przyjął przypisanie mu tego dzieła.

— Dnia 20 — Cesarz Jmć przyjmował w niedzielę dnia 18 Lutego w pałacu *Tuileries* przedemszą Barona *Brockenhausen*, Ministra pełnomocnego Króla *Pruskiego*, który mu złożył listy swoje wierzytelne. Pomieniony Baron prowadzony był na audyencyą do Cesarza, przez Mistrza i pomocnika obrzędowych, podług zwyczajnego obrzędu; wprowadzony przez Wielkiego Mistrza, i przedstawiony przez Xiącia Arcy-Kancelerza Państwa, sprawującego urząd Arcy-Kancelerza Stanu.

— Dnia 21 — Czynią tu wspaniałe przygotowania do nastąpić mających zaślubin Cesarza Jmci. Królowa *Neapolitańska* trudni się wszystkimi urządzeniami tyczącemi się przyszłej Cesarzowej. — Cena dyamentów podniosła się znacznie w tutejszey Stolicy. — Tego dnia, kiedy tu ogłoszono, wybor żony, uczyniony przez Cesarza Jmci, akeye bankowe poszły bardzo w górę. — Czekaia tu jeszcze na gońca z *Wiednia*, po którego przybyciu, Xiąże *Neufchatelski* wyjedzie do *Wiednia*. — Sły-

chać, iż Królowa *Neapolitańska* wyedzie na przeciwko przyszłej małżonki Cesarza do *Braunau*, i towarzyszyć iey będzie w drodze do *Compiègne*, gdzie Cesarz na ówczas ma się znajdować. — Dnia onegdajszego wydano rozkaz, ażeby salę w *Tuilleries* przerobiono na salę balową. — Mówią, iż Królowa *Neapolitańska* została mianowana pierwszą Ochmistrzynią domu przyszłej Cesarzowej.

Zapewniają, iż szambellanie, Hrabiowie, *Beauveau*, *Leon*, *Nouailles* i *Mortemar*, wyjadą wkrótce do południowych Niemiec, a to na mocy oddzielnego zlecenia, danego im od Cesarza Jmci *Napoleona*.

Cesarz Jmć wydał dnia 4go b. m. wyrok, mianujący Kawalerami orderu żelazney korony: Marszałka *Macdonald*, Xiążęcia *Tarentu*; Xiążęcia *Bassano*, Ministra Sekretarza Stanu; Xiążęcia *Feltre*, Ministra wojny; Xiążęcia *Gastri*, Ministra skarbu; Hrabiego *Mollien*, Ministra skarbu publicznego; Generała dywizyi *Lacombe St. Michel* i Hrabiego *Otto*, Pośła przy przy Dworze *Wiedeńskim*.

x. Wiednia dnia 17 Lutego.

Pannie tu wszędzie wielka radość z przyczyny wiadomości, iż najstarsza córka Monarchy naszego ma być małżonką Cesarza Jegomości *Napoleona*. — Pan *Florst*, pierwszy sekretarz legacyi naszej przy Dworze *Francuzkim*, przybył dnia onegdajszego z *Paryża* do tutejszej stolicy, i przywiózł intercyzę ślubną między Cesarzem Jegomością *Napoleonem*, i naszą Arcy-Xiężniczką *Ludwiką*. Wspomniona intercyza podpisana już przez tego Wielkiego Monarchę *Francuzkiego*, została zatwierdzoną przez Cesarza naszego, i ratyfikacyą tak ważnego związku powiolił dnia wczorajszego górnicy gabinetowy *Bayer* do *Paryża*. — Xiążę *Trautmannsdorff*, pierwszy Ochmistrza Cesarza Jegomości, ogłosił wczoray tę przyjemną wiadomość u Dworu. — Hrabina *Lazarzka*, pierwsza Ochmistrzyni *Arcy-Xiężniczki Ludwika*, uczyniła iey dokładniejsze oświadczenia, i dnia wczorajszego Cesarz Jegomość długo także z nią rozmawiał. — Niepodobna opisać wielkiego i nadzwyczajnego wrażenia, które urzędowa wiadomość o tym pomyślnym i ważnym wypadku w publiczności tutejszej sprawiła. — Przyszło dwiście sztefet rozelano stąd w różne strony z powyższym doniesieniem.

— Dnia 18. — Na początek przyszłego miesiąca spodziewamy się tu przybycia Xiążęcia

Neuschatelkiego i *Wagramskiego* z licznym Dworem, dla którego dom dawniejszej kancelaryi Państwa wypożyczają. Czynią we Dworze naszym wielkie przysposobienia do przyszłych zaślubin, które rok teraźniejszy znakomity dla *Austrii* uczynią, i iak sobie podchlebiamy, będą miały najszczęśliwsze i najzbawienniejsze skutki. — Sławny Profesor *Lempi* robi teraz wizerunek *Arcy-Xiężniczki Ludwika*, przyszłej małżonki Cesarza *Napoleona*, która przez piękność swoją i wyborne przymioty stała się oddawna przedmiotem czci powszechnej. — Xiążę *Albert Sasko-Cieszyński* kazał robić dla siebie wspaniały mundur Marszałkowski. — Poselstwo Xiążęcia *Stahremberg* do *Paryża* będzie na zawsze pamiętnym w dziejach *Austrii*.

— Dnia 19. — Mówią, iż Xiążę *Neuschatelki* przybędzie tu dnia 2go Marca i odprawi uroczysty wjazd do zamku Cefarskiego. Dnia 3go ma być uroczysta audyencya u *Arcy-Xiężniczki Ludwika*, przyszłej małżonki Cesarza *Napoleona*, która nazajutrz, to jest, dnia 4go podpisze zwyczajne zrzeczenie się do następstwa tronu *Austriackiego*; dnia 5go odprawi się zaślubienie przez Prokuratora (1) a wieczorem będzie bezpłatny teatr; dnia 6go nastąpi festyn u Dworu; dnia 7go odpoczynek, a dnia 8go odjazd do *Francyi*; dnia 13go przybycie do *Braunau* na granicę *Austriacką*. — Illuminacye, bezpłatne teatra, reauty, otwarte stoły w *Schönbrunn*, gdzie pokoje na nowo wypořádono, trwać będą przez cały ten czas na przemiany. — Bankocetle podniosły się znacznie w cenie, i lądzą, że ielczie bardziey poydą w górę.

— Dnia 20. — Od kilku dni biegią tu po-

(1) Ślub małżeńcki przez Prokuratora, używa się tylko u Monarchów i Xiążąt, w tym iedynie przypadku, gdy oblubienica jest daleko, lub w obcym kraju mieszka. Pełnomocnik oblubienicy bierze ślub uroczysty podług zwyczajów Kościoła. Dawniej oblubienica po ślubie musiała udać się na łożo, a Pełnomocnik, ubrany w pancerz, kładł nogę swoją na łożko lub w łożko, a to w obecności całego Dworu. Taki ślub jest zupełnie ważny, i właściwie mówiąc, niepotrzebował powtornego błogosławieństwa, które pospolicie dawany bywa. Dowodem tego i-ś ślub *Henryka Wielkiego* z *Maryą de Medicis*. Strzyżey, *Wielki Xiążę Ferdynand*, zaślubił się z nią w *Florencyi* imieniem Króla, a gdy

głoski o przyszłych zamianach kraju, które lubo nie mają żadnej autentyczności, jednakże ciekawość zaostrzają.

Feldmarszałek *Leutenant Amende* umarł w tutejszej stolicy na febrę nerwową, i został pochowany dnia 10 b. m.

Generał *Mayer*, miał nieszczęśliwy przypadek w *Gallicyi*; spadł z konia, który go tak niebezpiecznie uderzył, iż wątpią o jego wyzdrowieniu.

z Lambach (w Austrii wyższej) d. 13 Lutego.

Generał *Feldmarszałek Leutnant Vaquant*, Kommissarz Dworu *Austriackiego*, wspólnie z Kommissją ze strony Cesarza Jmci *Francuzów* wyznaczoną, (w której znajdują się: Generał dywizyi *Pernoldie* i Pułkownik *Bawarski Seyffer*) ustanowił granicę *Austrii wyższej*, oddziapioney traktatem *Wiedeńskim*. Myśli on teraz uregulować granicę względem *Sycylii*, *Salzburga* i *Karyntyi*.

Od granic Austriackich dnia 14 Lutego.

W *Gallicyi Austriackiej*, gdzie wszyscy officialiści pozbawieni urzędów z *Gallicyi Zachodniej*, są ciężarem dla rządu *Austriackiego*, ustanowiono oddzielną kommissją pod prezydencją Hrabiego *Wurmsera*, Gubernatora, która najdatniejszych z takowych officialistów wybierze, a innych oddali, z zapewnieniem im technorocznej pensyi.

Arcy-Xiążęta *Karol* i *Antoni*, oraz Xiąże *Albert Sasko-Cieszyński* bawią teraz w *Wiedniu*. Arcy-Xiąże *Karol* codzień prawie przechadza się po balfyonach miejskich, i jest zdrow zupełnie.

przybyła do *Lugdunu*, dokąd małżonek iey naprzeciwko niey wyjechał, nie było już więcej żadnego kościelnego obrządku. Z drugiej strony mamy także przykład, iż małżeństwo uroczyste przez *Prokuratora* zawarte, uważane było zupełnie za nieważne. Zdarzyło się to między *Maxymilianem I Królem Rzymskim* i *Anną, Xieżniczką Bretanii*. *Hrabia Engelbrecht de Nalsau*, jako zastępca wzmiankowanego Króla wziął ślub z wspomnianą Xieżniczką; lecz *Karol VIII Król Francuzki*, porwał mu bogatą oblubienicę, i zaślubił ją sobie. *Maxymilian* uskarżał się wprawdzie na tę wyrządzoną mu zniewagę, i zbrodnice zgwałcenie ślubów kościelnych; lecz *Karol* nie zważał na wszystko, i zatrzymał tę, którą zabrał.

z Auszpurga dnia 18 Lutego.

Dnia wczorajszego wywieziono stąd do *Strazburga* na 14 brykach 14 milionów franków kontrybucyi *Austriackiej*, które przez kilka tygodni leżały wklepie domu *Klauke*. Cała ta ilość składa się częścią z 12 tab złotych, częścią z nowo wybitych dwu-złotówek i złotówek *Ryńskich*, tudzież 20 gracyar wek. Kompania kanonierów *Francuzkich* odprowadza te pieniądze do *Strazburga*, dokąd *Pan Wieser*, płatnik Cesarzski, wyjechał; lecz za 10 lub 14 dni powróci do tutejszego miasta, dla odbierania miesięcznych rat kontrybucyi, które mają być za wexlami wypłacane. Całkowita kontrybucya którą *Austriya* po ostatniej wojnie *Francyi* zapłacić musiała, wynosi 85 milionów franków; z tej ilości wypłacono natychmiast 30 milionów gotowizną, a na resztujące 55 milionów wydano wexle, które co miesiąc po 5 milionów wypłacane będą. Wyplata ta więc kończy się w miesiącu *Październiku* roku bieżącego.

Elektor Tyrewski choruje od kilku dni.

z Tyrolu dnia 14 Lutego.

W południowym *Tyrolu* wydano ze strony *Francuzkiej* takie urządzenia, które każą się domyslać, że Powiaty *Eisack* i *Etsch* będą oddziapione przez *Bawaryę* dla Królestwa *Włoskiego*.

z Botzen dnia 9 Lutego.

Z powodu, iż chłopiśwo dom *Hosera* doszczętnie zrabowało, wydał *Generał Baraguay d'Hillers* następującą odezwę:

„Żona i dzieci *Andrzeja Hosera* mają wolność mieszkać w austeryi *Sand*, i wszelkie zwierzchności odbierać przyzwoite zlecenie, mieć staranie, aby ta niewiasta i iey dom były szanowane, ile, że przestępstwo jest osobiste, ona zaś żadnego bezpośredniego nie miała wpływu do rokośzu w *Tyrolu*, ani do zbrodni męża swego.“

z Mantui dnia 10 Lutego.

Sławny *Andrzej Hofer*, herszt buntowników *Tyrolskich*, przybył tu dnia 5go b. m. pod sirażą żandarmeryi Królewskiej. Zaprowadzono go natychmiast z jednym współnikiem jego, do więzienia woynkowego w cytadelli, gdzie go ściśle pilnują.

z Kassel dnia 20 Lutego.

Stany Królestwa *Wesfalskiego* przyjęły dwa projekta do praw; jeden względem prawa pierwszeństwa, które skarbowi publiczny ma do majątku osob, opóźniających się z wypłatą podatków; drugi względem wybierania kapita-

ów, które Cesarz Napoleon, Królowi naszemu oddał.

Król Jegomość darował Akademii w *Marsburg* bibliotekę jednego zakonu *Niemieckiego*, obywatelską 3,000 najsławniejszych dzieł literatury krajowej.

Król Jegomość wydał dnia 16 b. m. wyrok w treści następującej: — „Zakon *Maltański* Świętego *Jana Jerozolimskiego* ma być zniesiony w całym Królestwie *Wesfalskim*. Wszystkie dobra i dochody tego zakonu, iakiekolwiek bądź, służące będą na uposażenie orderu korony *Wesfalskiej*. Obiecie tych dóbr i dochodów w posiadłość nastąpi ielczce przed dniem pierwszym Marca roku bieżącego, a to przez kommisarzów, których nam Minister Karbu tym celem proponować będzie.

z Norymbergi dnia 20 Lutego.

Od dnia 14 do 23go b. m. przechodziły, i przejdą ielczce przez *Hof*, trzy regimenty i pięć regimentów piechoty liniowej z parkiem artylleryi. Pomimo tych licznych przechodów, nieustannie pogłoska, iż osobny oddział wojska stać będzie w *Hof*.

Od niejakiego czasu mówią o świetnym przeznaczeniu domu Xiążęcego *Thurn i Taxis*; Xiężna *Thurn i Taxis* bawi ielczce w *Paryżu*.

Xiążę *Jan Lichtenstein* otrzymał od Cesarza Jegomości *Napoleona* w podarunku piękną tabakierę, brylantami wysadzaną, z wizerunkiem tego Monarchy, a to z powodu zawarcia pokoju.

Słychać, iż polityczne interesa Ligi *Reniskiej* biorą obrot wcale inny, aniżeli sobie z początku wyławiano. Zayda małe odmiany w względnie położenia geograficznego, lecz związki przyjaźni, które łączą sprzymierzone kraie, mają być bardziey uścisnione.

z Pforzheim dnia 13 Lutego.

Przeżył Król, Szwedzki, *Gustaw Adolf*, osiadłszy podobno z familią swoją w kraju *Badenskim*, i obiecał sobie za mieszkanie *Heidersheim* albo *Mörsburg* nad jeziorą *Boden*. Czekają on w tej mierze wiadomości z *Paryża*.

Od brzegów Renu dnia 20 Lutego.

Cztery regimenty piechoty powracające z *Bawarii* przeszły od 5ciu dni po moście przy *Kehl*, i stanęły na kwatery w *Strazburgu*. Są to regimenty liniowe 3ci, 72gi, i 105ty,

oraz rotę lekkiej piechoty. Ostatni wyszedł już do *Schuttstadt*, gdzie stać będzie na załodze; 3ci regiment piechoty liniowej stanął w koszarach w *Strazburgu*, i odprawia służbę załogową, gdyż gwardya narodowa tamieczna zupełnie prawie jest nieczynną. Wspomniany regiment zajął także twierdzę *Kehl*. 72gi regiment poszedł do *Lotaryngii*, i iak słychać, uda się nad brzegi; zasobne jego oddziały znajdują się od niejakiego czasu w *St Omer*. 105ty regiment liniowy stoi ielczce w *Strazburgu*, lecz za kilka dni pojdzie ku wyższemu *Renowi*. Całe to wojsko, wraz z oddziałem jazdy, który dopiero w przyszłym tygodniu nad *Ren* przybędzie, składało dotąd dywizyą Generała *Grandjean*, który dowodził iey obiał po bitwie przy *Eysling*. Została ona dawniey pod sprawą Generała *St. Hilaire*, który iak wiadomo, śmiertelnie ranny w wspomnioney bitwie, umarł, i którego ciało leży ielczce w *Strazburgu*. Dywizya ta została urządzoną na początku roku 1805, gdy Cesarz Jegomość nakazał utworzyć wojsko nadbrzeżne. Dopiero po pokoju *Wiedeńskim* udała się na powrót do oyczyzny swojej; bawiła nieaki czas przy *Wels*, potem w *Innuertel*, a naostatek, w okolicach *Auszburga*. Po przybyciu swoim do oyczyzny, gdzie blisko półpięta lat nie była, została rozpuszczoną, a pojedyncze regimenty, z których się składała, wypoczywają teraz w wyznaczonych im miastach po trudach wojennych.

z Frankfurtu dnia 20 Lutego.

Słychać znowu o utworzeniu wielkiego Królestwa *Frankońskiego*.

Zalecono Xiążętom, Hrabiom i mającym Panom w Królestwie *Wurtembergim*, ażeby na dalsze 3 miesiące w roku bawili w *Stutgardzie*; resztę zaś roku mogą przepędzić w dobrach swoich.

z Berlina dnia 1 Marca.

Król Jegomość zniósł zupełnie dotychczasowe korpusy minierów i pontonierów, a natomiast terazniejsze dwie kompanie minierów i pontonierów, będą obroczone na tyleż kompanii pionierów i przyłączone do korpusu inżynierów. Pionierowie odbywać mają służbę minierów, saperów i pontonierów, i tak, iak dotąd, w rozmaitych prowincjach będą rozstawieni.

Z powodu kończącego się kwartału prenumeraty, Redakcyja Gazety Korrespondenta uprasza JPP. Prenumeratorów, ażeby się wczesnie raczyli zgłosić na Prowincyach do najbliższych Pocht-Amatów, a w *Warszawie* do Kanteru tejże Gazety. — Cena Prenumeraty DODATEK

GAZETY KORRESPONDENTA

Z WARSZAWY DNIA 10GO MARCA ROKU 1810 W SOBOTE.

MINISTER SKARBU.

Mając doniesienie od Wielmożnego *Węgierskiego*, Platnika Generalnego *Woylka*, iż Ałsygnacya do Kasy Głównej Xięstwa dnia dwudziestego osmego Lutego pod Numerem 80 trzy ad 719. z mieściącą tegoż na Złotyach pięćdziesiąt tysięcy za dostarczone od kupców i maystrów, efekta dla pułku 150 jazdy od Ministra Skarbu wydana, przypadkiem zaginęła; uwiadomia każdego w szczególności, iż ałsygnacyą takową, na dniu dzisiejszym amortyzował; i wzywa, aby przez posiadającego ją, jako nieważną do Biura Ministerium jego oddaną została. — Dan w Warszawie dnia 8go Marca 1810. *Węgierski.*

Józef Czyżewski, S. G. M. S.

Dalsze wiadomości o odprawionym żałobnym nabożeństwie za ś. p. Stanisława Małachowskiego, Wojewodę, Prezesa Senatu, przystane nam od Przesw. Prefektury.

Na dniu 12 Lutego r. b. za pośrednictwem *W. Marcallego Walewskiego*, Zastępcy Podprefekta *Sochaczewskiego* gorliwego w dopełnianiu swych obowiązków Urzędnika, i na uczynione przez tegoż do szanownej kapituły Kolegiaty *Łowickiej* wezwanie, odprawiło się w mieście *Łowiczu*, w Powiecie *Sochaczewskim* Departamencie *Warszawskim* sytuowanym, żałobne nabożeństwo w kościele farnym kolegiaty *Łowickiej* za ś. p. *J.W. Stanisława Małachowskiego*, Prezesa Senatu i pierwszego Wojewodę, w przytomności tegoż *W. Podprefekta*, Członków Rady Powiatowej, miejscowego Burmistrza, Rady Muncypalnej, Komendanta Placu, i licznie zebranych Obywateli tak *Ptu Sochaczewskiego* jako i *Gostynińskiego*; honory wojskowe, przy katafalku czyniły dwie kompanie grenadyerów pułku 14go dowodztwa *W. Siemianowskiego* Pułkownika,

który z całym gronem officerów znajdował się na nabożeństwie, oraz dwie kompanie gwardyi narodowej *Łowickiej*. Exekwie śpiewało całe duchowieństwo *Łowickie* świeckie i zakonne; mszą wielką żałobną odprawił *W. JXiądz Jasirzebmowski* Surrogat, mowę zaś pogrzebową miał *JX. Fryderyk*, Proboszcz farny, w której szanowne enoty i zasługi zmarłego, dobitnymi słuchaczowi wyślawił wyrazy.

z Paryża dnia 22 Lutego.

Wiadomości urzędowe z Hiszpanii.
Rapport Marszałka Xięcia Dalmaoyi do Xięcia Neufchatelkiego i Wagramskiego, Majora Generalnego.

» W liście, który miałem honor pisać do *J.W. Pana* pod dniem 27mym z *Kordui*, doniosłem mu, iż Generał *Sebastiani* odebrał rozkaz wyciągnięcia z *Jaen* z wojskami 4go korpusu, zosiążącego pod jego rozkazami, i udania się do *Grenady*. Wyruszył on dnia 26, i doniósł z *Alcala la Real* pod dniem 28, iż skoro się dowiedział, że Generalowie *Arizaga* i *Fraire* mający do 7000 piechoty, zosiążający w zupełnym nieladzie, i 3000 jazdy, co było szcztakami wojska przy *Occana* po przeysciu przez *Sierra-Morena* zniesionego; zamysłali wpaść do *Grenady*, i do nowego buntu lud tam poburzyć, wspierając intrygi niektórych mniichów, którzy rozgłaszali wojnę religijną przeciw *Francyi*, podwoił marsz, i udał się z całym swoim wojskiem, i artylleryą przez *Alcala la Real*; gdy tymczasem brygada lekkiej jazdy pod rozkazami Generala *Pejreymont*, pociągnęła drogą ku *Cambili* i *Liannos*; brygada ta dogoniła w tym miejscu nieprzyjaciela, uderzyła na niego, zabrała wiele ludzi w niewolę, zdobyła 32 działą, z których część jest twierdzowych.

» Kolumna prawego skrzydła uderzyła poza *Alcala la Real*, na 1500 iazdy *Hiszpańskiej*, pod dowództwem Generała *Fraire*; Pułkownik *Corbineau* na czele 2go regimentu, i 1000 woltżerów, wsparty brygadą Generała *Noirot*, złożoną z 12go i 16go regimentów dragonii, natarł na nieprzyjaciela, odparł go i ścigał bagnetem przez trzy mile, ubił mu przeszło 200 ludzi, i zabrał w niewolę 214 iazdy, między którymi znajdą się 15 oficerów, wliczbie tych jest także Pułkownik z regimentu *Ferdynanda*; zdobyto oraz 300 koni, szczątki wojska nieprzyjacielskiego zostały rozproszone, i zaniósł postrach do *Grenady*; w kilka godzin potem magistrat tego miasta, udał się do przednich liraż Generała *Sebastiani*, i podał mu na piśmie, zapewnienie posłuszeństwa obywateli; przeto, dnia 28 wieczorem, Generał *Sebastiani*, miał wnieść do *Grenady* rapport, który ma niezwłocznie uczynić, co chwila jest spodziewany.

» Po zniesieniu iazdy, zabrano jeszcze 4ry działa i wiele amunicyi. Generał *Sebastiani* ma rozkaz wysłać oddziały dla rozpoznania *Antequerra*, *Malaga*, *Chotril*, *Gaudin*, skoro do *Grenady* przybędzie, aby zapewnić sobie podległość prowincyi, i zupełnie rozpedzić nieprzyjaciela, doniosł on, iż zbiegigromadami przybywają do niego.

» Doniosłem JW. Panu w raporcie moim pod dniem 27mym b. m. iż Król Jmć Katolicki, opuściwszy *Kordue*, wysłał iszy i 5ty korpus ku *Sewilli*; przednia liraż Marszałka Xięcia *Belluno*, pod dowództwem Generała *Latour-Maubourg*, dopędziła dnia 28 w *Exija* 400 iazdy *Hiszpańskiej*, i ścigała onę; niektórzy zabrani ieńcy wyznali, iż dywizya *Albuquerque* przybywająca z *Estremadury*, wzmocniona dywizyą Generała *Sairis* i niektórymi oddziałami, mając w ogóle do 20,000 wojska, przeprowiła się przez *Guadalquivir* w *Binconada*, i stanęła między *Alcala de Guadaira* i *Carmona*; uwiadomili także względem tego, co się działo w *Sewilli*; marsz 1go korpusu do tego miasta przyspieszono, za którego zbliżeniem się do 7000 ludzi będących na stanowisku w *Carmona*, mogąc się bronić, cofnęli się; potem pociągnęli przez *Utrera* ku *Xeres* i *Arcos*, skąd iak się zdaie, pójdą na wyspę *Leon*, niedaleko *Kadix*. Przednie liráže pierwszego korpusu przybyły wczoraj w wieczór przed *Sewillę*, skąd kilka razy z dział dało do nich ognia: dziś Marszałek Xiążę *Belluno*, z pierwszym korpusem stanął przed mia-

stem, rozpoznano szanie, które rokoszanie wysypali, jutro w wieczór uderzą wojska na te szanie, i miasto szturmem zdobyte będzie, jeżeli o godzinie 12 w południe bram swoich nie otworzy; lecz wszystko zaręcza, iż mieszkańcy poddaniemi się swoim, zechcą uniknąć tej smutney ostateczności; już układy są rozpoczęte, gubernator, który się zdaie bydź człowiekiem bardzo rozsądnym, wzywa miłosierdzia Królewskiego, i przekłada, iż mając bardzo mało wojska ćwiczonego, ulega wściekłości kilku tysięcy chłopstwa, które prowadzono z gór na pomoc tego miasta, i które największe popełnia bezprawia; jutro zapewne szaleństwo ich ominie, i spodziewać się wypada, że będziemy tak szczęśliwi, iż zachowamy od nieszczęść, iakich się lękają mieszkańcy, którzy okazują łkonnosci równie przyjaźne, iak mieszkańcy *Andaluzyi*.

» Jazda 1go korpusu przybyła aż do *Utrera*; iej przednie liráže tamują żeglugę na *Guadalquivir*.

» 5ty korpus maiednę dywizyą w *Karmona*, a drugą z iazdą w *Marchena*, skąd Marszałek Xiążę *Trewizy* kazał zająć *Osuna*, i wysłał oddział ku *Moron*.

» Jutro Król uda się do *Alcala*, gdzie uczyni rozporządzenia tyczące się *Sewilli*, iakich okoliczności wymagać będą. Znaleziono w *Jaen* 4 miliony ładunków, i wiele inney amunicyi.

» Junta się rozproszyła; Hrabiego *Altamira* i Biskupa z *Laodicee* zatrzymali rokoszanie w *Xeres*, a innych na wyspie *Leon*; zapewniają, że *la Romana* złączył się z szczątkami swego dawnego wojska, pod rozkazami Xięcia *del Parque*, który ma bydź w łronie *Tagu* i *Guadiana*. Junta przywołała *Castanos* i *Cuesta*, z których pierwszy widział się z Xięciem *Albuquerque* w *Carmona*; gdy wojska Cesarzkie wniydą do *Sewilli*, dowiemy się co się stało z temi ludźmi, którzy są nieszczęściem dla swojej oyczyzny. Donoszę, iż eskadra *Angielska*, która stała w zatoce przy *Kadix*, odpłynęła i oddaliła się.

» Wojsko Cesarzkie zostało w obfitości, mieszkańcy są bardzo trokliwi względem iego potrzeb; w regimentach prawie nie ma chorych.

» Mam honor prosić JW. Pana, abyś podał Cesarzowi Jegomości mój rapport, i zaszczycił mnie iego rozkazem. — Równie mam honor prosić, abyś przyjął uczucia mego głębokiego ulżanowania.

(podpisano) Marszałek Xiążę *Dalmacyi*.

w *Carmona* dnia 31 Stycznia 1810.

z Agen dnia 14 Lutego.

Donoszą z *Tarbes*, iż Xiądz *Laffite-Pelegnignon*, wikary w parafii *Sede*, rodem z *Agen*, gorliwie i z miłością chrześcijańską godną największych pochwał, poświęcił się na usługi nieszczęśliwych ieniców *Hiszpańskich* schorzących, których prowadzono przez *Tarbes*. Wyszedł na przeciwko nich, i pocieszył ich. Zachęciwszy prywatne osoby do dania im odzieży i tego, czego potrzebowali, umieścił sam w swoim pomieszkaniu 7 więźni *Hiszpańskich*, należących do tego oddziału ieniców. Prefekt wyższych *Pireneów*, chcąc nagrodzić tak chwalebny postępek, kazał go ogłosić w dzienniku Departamentu swojego, i prosił Biskupa *Bajońskiego*, ażeby pierwsze zawakowane probostwo w diecezyi jego dał tak zacnemu kapłanowi.

z Madrytu dnia 5 Lutego.

Gazeta Rządowa tutajżla umieszcila następujący

List pisany z Andujar do Madrytu.

„Mój przyjacielu, pisałem do Ciebie z *Baylen*; piszę i teraz z *Andujar*. Jestem zdrow i kontent. Jakiż to kray przyjemny! iacy mieszkańcy uprzejmi! Dnia wczorayszego przyjął Król Muncypalność, i miał do niej bardzo piękną mowę. Jeden orłonek sądowy przerwał Królowi, gdy mówił o *Anglikach*, i pomimo obecności Monarchy nie mogliśmy się wstrzymać od śmiechu. Wypisuję tu słowa, któremi się wspomniany urzędnik sądowy odezwał, ażeby ci dał prawdziwe wyobrażenie o szczerości i prostocie *Andaluzyjczyka*. — *Najjaśniejszy Panie! Niezadawaj sobie Wasza Królewska Mość tyle pracy w wystawianiu nam, czego chcą ci przekłeci Anglicy. Są oni nakształt Algierczyków, którzy tylko z rabunków żyć mogą; znamy ich dzisiaj tak, iakbyśmy ich na świat wydali. Gdy Brat Waszey Królewskiej Mości prowadził wojnę z Niemcami, natenczas przyszli i poszli; ileż nam obiecywali pieniędzy i pomocy nawet Maurów, dla wypędzenia od nas Króla Hiszpańskiego; zaledwo uszy wilka uyrzeli, natychmiast uciekli, zostawiając nas pod rógami byka. Gdyby diabli brali Hiszpanię, i nas wszystkich, nieda liby i szeląga; o to im tylko chodzi, ażeby chmura niewyrzuciła piorunu na ich głowę; wszyscy zaś ci włóczęgi, którzy kuglarstwem swoim Junty powiększają, patryoci tu, a zdracy tam, tak pięknie nas wy kierowali, iż nas do zguby przywiedli. Spytasz się*

Wasza Królewska Mość, czyli Andaluzyjczywie dali Królowi Manuela Godoy, i wznieclli wojnę między tym Estremaduryjczykiem i Xiążęciem Asturyi, tudzież, czyli coś upatrywali w postępowaniu Królowey? ktożby mógł sobie wystawić, iż oyołec, syn, matka, i wszyscy, którzy ich otaczali, każdy co innego robić będzie! Wyiechali do Francyi, niech ich Bóg błogostawi! Cóż nam powiadano, iż to był gwałt? wszystko to bajka. Sami oni tego chcieli, i nie mieli głowy. Wasza Królewska Mość, tu obecny, dokazałeś, czego chciałeś. A ponieważ taka jest nareszcie wola Boga, bez której ani liść nieporuszy się na drzewie, widoczną zatem jest rzeczą, iż uprzykrzyło się Bogu widzieć nas pod złym rządem. Krzykliwe narzekania mnichów obitaia się o sklepienia niebios Empireyskich, bo ci nic nie robili tylko się włoczyli przez cały dzień po naszych wsiach, nazywając to błogostawieństwem nieba. Niektórym z podłej szlachty zdawało się, iż oni tylko warci bydl na świecie, i że Jezus Chrystus nie dla ubogich cierpił. Pozostaie do uczynienia to, co Wasza Królewska Mość wyrzekł, to jest: przebaczyć wszystkim; spuść się na nas, jeżeli tego widzisz potrzebę; znajduia się jeszcze waleczni i uczciwi ludzie w Andujar.

z Kordui dnia 27 Stycznia.

Król Jegomość odebrawszy uroczyscie przysięgę wierności i posłuszeństwa od ciała muncypalnego tutejszego miasta, udał się do kościoła katedralnego, wśród tłumu ludu i asyflencyi Ministrów, radzców stanu, generałów, officerów od gwardyi, i innych osób znacznych, które się za nim udały. Gdy wszedł do kościoła wspaniale przyozdobionego, przyięty był pod baldakinem, i przez Kapitułę do chóru zaprowadzonym zosił.

Monarcha wysłuchał mszy, i był przytomny na *Te Deum*, które śpiewano na podobikowanie Bogu za szczęśliwie przywrócony dobry porządek.

Król ufiając zupełnie uczuciom, iakie okazują mieszkańcy tego miasta, oświadczył, iż zostawi wiego okręgu tyle tylko woylka, ile koniecznie potrzeba, aby przeszkodzić zamachom ze strony ludzi burzliwych, nim gwardya obywatelska, złożona z naysznaczniejszych właścicieli, zostanie urządzoną stosownie do planu, którego ułożenie poleca się Ministrowi wewnętrznemu.

General dywizyi *Desolles*, który naprzód był mianowany Gubernatorem Generalnym wojskowym prowincyi *Kordui*, ma w zarządzaniu swoim teraz i *Sewille*. Radca Stanu, Hrabia *Casa Valencia*, ma zlecenie iako Kommissarz Królewski, przydywania w rozmaitych częściach administracyi cywilney. *D. Philip Ventura Gonzalez*, dziekan kapituły *Kordui*, ozdobiony został orderem Królewskim *Hiszpańskim*.

Gubernator i Alkade starszy z *Occana* schwytani i przyprowadzeni tu zostali iako zbrodniarze, przez włóczęgów i łotrów, godnych towarzyszków Junty: występkiem ich było zabić, iż zostawiali wiernymi Królowi. Gdy kilkanaście razy uszli śmieci, wtrącono ich do ciemnych lochów inkwizycyi. Król przywrócił ich do urzędów i wolności, dał im potrzebną pomoc w powrocie do *Occana*. *D. Manuel Sanchez Toscano*, wyzdeł z tego łamego więzienia, gdzie go Junta bez przyczyny osadziła, a potem zupełnie o nim zapomniła, trudniąc się jedynie przygotowaniem do ucieczki i dzieleniem pieniędzy będących w kasie administracyiney.

z Medyolanu dnia 11 Lutego.

Listy z *Genui* donoszą, iż Papież, który dotąd mieszkał w *Sawonnie*, wyjechał do jednego miasta w dawniejszej *Prowancyi*.

z Florencyi dnia 10 Lutego.

Dnia onegdajszego przybył tu Król *Neapolitański* z *Paryża*. Dla łkrocenia drogi, niepojechał na *Medyolan*. Wspomniany Monarcha wysiadł w pałacu Cesarzkim *Pitti*, gdzie go Książę *Felix* przyjął. Nazajutrz udał się w dalszą drogę do *Pisa*, gdzie teraz bawi nasza Wielka Księżna, małżonka Księcia *Felixa*.

z Rzymu dnia 10 Lutego.

Pewna znakomita osoba, która mieszka w piękney wsi niedaleko tutejszego miasta, i trudni się umiejętnościami i kunsztami, wynalazła domy dawnego *Tusculum*, z licznymi małemi sprzętami, i z wielkich posągów, między którymi znajduje się jedna Muza osobliwszej piękności. Osoby w *Rzymie*, znające się na starożytnościach, szacują posąg tej Muzy przeszło 22 000 talerów.

Król *Neapolitański* przybył tu z *Paryża*. General *Miollis* z całą załogą wyszedł naprzeciwko tego Monarchy. Lud schodził się wszędzie tłumem na drogę, którą przejeżdżał.

Sądzą, iż wspomniany Król zabawi kilka dni w tutejszym mieście.

z Neapolu dnia 8 Lutego.

Miasto *Reggio* leżące przy końcu ciąsniny *Messyńskiej*, jest pospolicie schronieniem narych korsarzy, którzy przeprowadzają łupy na *Anglikach* i *Sycylińczykach* zdobyte. Znaczna onych liczba w tych dniach przybyła. General *Angielski* w *Messynie* dowodzący, chcąc się zemścić za krzywdę wyrządzoną handlowi jego narodu, postanowił dnia 26 bombardować miasto *Reggio*, które nie ma ani iednego działu na obronę swoją. Przez dwie godziny, ze zosłu statków wojennych rzucono bomby, granaty, i racie palne. Bombardowanie nie zrządziło żadney szkody w mieście, prócz, iż iedna tylko kobieta ciężarna utraciła życie z dzieckiem. Po tej chlubney wyprawie, flotylla nieprzyjacielka z tryumfem do *Messyny* powróciła. Te nierozumne napady, powiększają nienawiść i pogardę *Kalabryczyków* przeciw *Anglikom* i *Sycylińczykom*.

Amsterdamu dnia 20 Lutego.

Odebraliśmy wiadomości, iż słabość zdrowia niepozwoliła ieszcze Królowi Jmci wyjechać z *Paryża* na powrót do stolicy swojej. — Wreszcie nic nowego niezaszło dotąd w kraju naszym. Rozsiana pogłoska, iakoby wojsko *Francuzkie* cofnęło się od brzegów *Mozy*, jest podobno zawczesną. Jesteśmy teraz przekonani o wcieleniu Wielkiego Księstwa *Bergskiego* do *Hollandyi*.

Od brzegów Elby dnia 18 Lutego.

Wydano w *Stralsundzie* obwieszczenie, ażeby nakazaną niedawno kontrybucyą w zbożu, to jest 6,700 łasztów, pod exekucyą oddano.

z Hamburga dnia 23 Lutego.

Hrabia *Molitor*, General, przybył dnia dzisiejszego do tutejszego miasta.

z Petersburga dnia 11 Lutego.

Dnia onegdajszego nadzwyczajny przy naszym Dworze Posel *Francuzki* Książę, *Vincenza*, dał wspaniałą i piękną ucztę; na której znajdowało się gości do 400 osób.

Książę *Madragone* szambelan Króla obojga *Sycylii*, nadzwyczajny Posel i pełnomocny Minister przy Dworze Imperatora Jegomości, wyjechał z tej stolicy.

W twierdzy *Potack* formuje się batalion garnizonowy na stopniu połowej służby.

Imperatorlka medycyno-chirurgiczna Akademia ogłosiła w nagrodzie medal złoty war-

tości czter: 25, dla tego, żeby z uczonych i doświadczonych lekarzów opisał, jakie choroby zaraźliwe bywają w różnych stronach *Rosyi*, lub jakie są właściwe rozmaitym narodom w *Rosyi* mieszkającym? od czego one pochodzą? jakie ich własności, przypadki, ciąg i koniec? iaka ich pościć? jaki sposób leczenia używany przez doktorów i pośpolstwo? iaka proporcya chorych w tej stronie lub w tym narodzie, i w jakim stosunku różnoletni umierają? Termin przesłania takowego opisania naznaczony do pierwszego Czerwca 1812. Druga propozycja, z podobną nagrodą złotego medalu jest: jakie rośliny *Rosyjskie* mogą zastąpić po aptekach cudzoziemskie w części lub zupełnie? gdzie one znajdują się i na jakiej ziemi rosną? w jakiej liczbie rozmnożyć je można, lub jakie do tego sposoby? Jeżeli są jakie cudzoziemskie rośliny, które nie mogą być zastąpione przez *Rosyjskie*, na jakiej ziemi i w jakim klimacie można one zaprowadzić? jakie skutki są naszych roślin zastępujących cudzoziemskie, jakie ich siły i jaki najlepszy sposób użycia? Termin przesłania odpowiedzi przeznaczony do 1go Czerwca 1812. Rozwiązanie tych zadań może się pisać po *Rosyjsku*, *Łacinie*, *Francuzku*, *Niemiecku* i po *Angielsku*. Przysłać je należy z listem zapieczętowanym, w którym zawierać się powinno imię i nazwisko Autora oraz miejsce jego pomieszkania. Dzieło uwieńczone publicznie będzie wstępem do otworzenia listu i poznania autora, któremu na ten czas nagroda przesłana zostanie.

— *Dnia 12.* — Za poradą lekarzów, Imperator Jmć przechadza się teraz codziennie przez godzinę, ażeby nieiaki ból, który się jeszcze czuć dawał po skaleczeniu nogi w lecie przeszłego roku, wyszedł zupełnie.

— *Dnia 14.* — *Dnia 10 b. n.* odprawili się posiedzenie ogólne Rady Państwa, na którym znajdować się raczył sam Imperator. — Tegoż dnia przechodziła tedy 5ta dywizya, złożona z pułków mułkieterkich *Siewskiego*, *Kułużskiego*, *Permkiego*, *Mohilewskiego*; 23go i 24go strzeleckich. Te mężne wojska w czasie ostatniej wojny ze *Szwecją* ciągle szły pod Generałem *Kamieńskim* w zapasy z nieprzyjacielem: ostatnie ich bitwy pod *Umeo* i w *Westrobotnii* uwieczniły ich sławę. Pułki *Siewski* i 3ci strzelecki za szczególne popisanie się otrzymały marż grenadyerki. Imperator Jegomość z największym ukontentowaniem znalazł na popisach wszystkie te puł-

ki w największym porządku: dla dania im należytej wygody i spoczynku tak sprawiedliwie załuzzonego, raczył je pościć na kwatery do *Kurlandji* i *Estonii*. Szefowie tych pułków zaproszeni byli na obiad do stołu Imperatora Jegomości. Minister wojenny General Infanterji *Barklay de Tolly* obiaśnił znaczenie najwyższego rozkazu następnej odezwy: „Rycerze! Walcie znamienite zwycięstwa, pod *Umeo*, *Z far*, *Rotan* i *Piteo*, znasiom są najukochańszy oyczyźnie i obcym narodom. Wytrzymaliście najs cięższe trudy mężnie i gorliwie; wycierpieście niedostatki bez żadnego szemrania. Nieprzyjaciół przedsięwzięt przewyższającą potęgą sił morskich i lądowych przyćmić blask waszej chwały: z 9ciu tysiącami stanął za wami, a 8 tysięcy z przodu przeciwko wam postępowoło; liczna flotta napadła na brzegi od was bronione; lecz wy, mężni rycerze, w liczbie 6 tysięcy, bez pomocy od naszej morskiej siły, bez prowiantów i zapasów wojennych, okazaliście cud nowy sztuki wojennej i waleczności: trzy dni walczyliście bez przerwy, a każdy dzień zwiastował niezwyczajne tryumfy. Nakoniec zupełne zwycięstwo zniszczyło oblężne zamiary nieprzyjaciela, a nayschwalniejszy pokój był skutkiem korzyści waszych. Naysmłodszy Imperator z największym ukontentowaniem oglądał waleczne pułki wasze. Niech Monarcho szcudroty, ogłoszone w najwyższym rozkazie, osłodzą uczucia wasze, zachęca do nowych zwycięstw i podniosą ducha bohatyrskiego. Chlubna nagroda zaśluzona! Chępcie się z niey i z zwyciężkiego oręża waszego.”

z Wilna dnia 20 Lutego.

JW. Albert Hrabia *Laskarys* odebrał od Imperatora Jegomości rekrrypt i znaki orderu *S. Anny* zgiey klasy, przyłane w dowód Najwyższego ukontentowania za usłupioną Imperatorskiemu *Wileńskiemu* Uniwersytetowi część rękopism ś. p. Biskupa *Albertrandego*.

z Berlina dnia 27 Stycznia.

(z Dziennika Państwa.)

Twierdza *Spandau* jest tak napelniona oficerami *Pruskiemi*, którzy są w niej osadzeni, za popełnione błędy w kampaniach roku 1806 i 1807, iż niepodobieństwem jest nowych w niej ludzi osadzić.

Od 15tu dni sprowadzono tu bardzo wiele towarów oładniczych, które w *Kolbergu* tak nazwane *Amerykańskie* łatki wytładowały. Przeprowadzając pomienione towary ładem do

Berlina; liczba bryk jest tak znaczna, iż na obydwóch komorach celnych pomieścić się nie mogą. Wyłytaią ie potym do różnych miałt *Niemieckich*; tymczasem rękodzielnie nasze zupełnie prawie upadły, i wielu rzemieślników nie maia roboty.

z Kopenhagi dnia 20 Lutego.

Od kilku dni biega pogłoska, iż w *Anglii* przysposabiaią wyprawę, która wszystkie dawniejsze uzbroidenia przewyższać będzie, ima się składać z 1,500 lub 1600 statków.

z Londynu dnia 11 Lutego.

Na sefsyi Izby niższej Pan *Horner* podał wniosek, ażeby Izbie podano *naprzód* rachunek wprowadzonych i wyprowadzonych sztab złotych i srebrnych, oraz pieniędzy zagranicznych; *powtórę*, stan biletów banku *Angielskiego*. — W mowie swojej przytoczył niektóre myśli, które wielkie wrażenie na umysłach sprawiły. Według zdania jego, wysoka dzisieja cena złota i srebra pochodzi z dwóch przyczyn, to jest, albo z wydania zbytcej ilości papierów bankowych, albo z okoliczności, wiążących się *Anglią* względem osad *Hiszpańskich* znajduie. W pierwszym razie, Parlament może temu zaradzić tak, iak iuż zrobiono wczasie zley administracyi banku *Irlandzkiego*. W drugim zaś przypadku, należy obmyślić sposoby dootrzymania dosyć znaczney ilości sztab złotych i srebrnych, aby ich cenę zniżyć. Trzeba się mocno nad tym zastanowić, iakbyśmy mogli korzystać z niezmierny ilości kosztownych kruszców w osadach *Hiszpańskich w Ameryce*, z względu na stan ich terazniejszy. Osady te, oprócz *Brezylji* mogłyby łatwo dostarczyć nam przeszło 9 milionów funtów szterlingów w złocie i srebrze. Kopalnie w *Meksyku* wydaia na rok przeszło 25 milionów piastrów, a w *Peru*, przeszło 15 milionów piastrów (co czyni ogółem z górą 300,000,000 Zł. Poll.). Czynił potym Pan *Horner* niektóre uwagi nad stosunkiem złota do srebra. Za czasow *Edwarda* stosunek ten był iak jeden do 9; później, iak 1 do 15, a dzisieja jest iak 1 do 15½. Według zebranych dowodów, od 50 lat daleko więcej wydobywano srebra, iak złota. &c. — Wniosek Pana *Horner* przyjęto.

Salsya dnia 2 Lutego była po części poświęcona rozstrząsaniu wyprawy do *Skaldy*. Pan *Canning* oświadczył, iż rozstrząsanie to obemyunie cztery celniejsze uwagi: 1) Cel polityczny wyprawy, ile się tyczyła interesów *Anglii* i ieylprzymierzeńców; 2) czas iey wpły-

nienia z porów *Angielskich*; 3) ulkutecznienie iey; 4) przyczyny polityczne ułtapienia z wyspy *Walchern*. Co do pierwszego, pociąga, do odpowiedzialności wszystkich Ministrów; co do drugiego, przyznawał sobie całkowitą odpowiedzialność; co do trzeciego, niebędzie się starał bronić; nakoniec, co do czwartego, uważał się wolnym od wszelkiej odpowiedzialności.

Gdy Lord *Porchester* uczynił wniosek, ażeby Izba zamieniła się w powszechny wydział, końcem rozstrząsania wspomnioney wyprawy, Pan *Yorke* żądał zaraz, ażeby wszyscy obcy wyszli z sali, i natychmiast ułtąpiono z gale-ryi.

Pan *Rose* oświadczył na sefsyi Izby niższej dnia 2 Lutego, iż w roku przeszłym wyprowadzono z *Anglii* towarów za 16 milionów więcej, aniżeli wprowadzono. Gotowych zaś pieniędzy wyprowadzono wilości 6 milionów, a wprowadzono 10 milionów funtów szterlingów.

Dziennik tutejszey *the Statesman* umieścić następujący artykuł: — »Mamy przecież papiery tyczące się pamiętnej wyprawy do *Skaldy*. Zbiór ten ogromny odpowiada zupełnie wielkości tej strasznej wyprawy, która dla potegi naszej morskiej iedną fregatę i ieden bryg przyczyniła, co nas tylko kilka milionów i kilka tysięcy żołnierzy, kosztowało. Niemówiemy tu, iaką honor narodowy poniosł stratę w tym zdarzeniu; na to się niezważali Ministrowie nasi powiadaia, że to jest bagatela. Wszakże, Ministrowie ci musieli przystać na rozstrząsanie przyczyn, które tak chwalebny skutek sprawiły, a Izba niższa zamienia się codzieln w powszechny wydział, w celu ukończenia tego pracowitego dzieła. Ministrowie nasi, niechcąc zbyt narazić honoru swojego, użyli wybiegu, i skłonili Pana *Yorke*, ażeby nalegał o przywiedzenie do skutku urządzenia, które wyłącza arbitrow od przytomności na posiedzeniach powszechnego wydziału; okazali w tym wielką roztropność. Codzieln bowiem pisma publiczne ogłaszałyby to, coby przeciwko nim mówiono, i publiczność mogłaby użyć przykrych dla nich środków; bo iakożkolwiek Izba niższa jest przekupiona, są iednak w niej członki, którzy otwarcie mówia to, co wżylscy myślą. Prawda, iż w czasie rozstrząsania interesu Xiążęcia *York*, niewyłączano arbitrow; lecz honor syna *Królewskiego* nietylko obchodził, ile honor Ministrów naszych? Góży się stało z krajem, gdy-

by ich oddalono. Ci, których na ich mies-
sce wymieniam, iakoto Lord Grey, Grenvil-
le &c. ci, których przez szyderstwo ludźmi
utalentowanemi nazywają, nie są im równi-
mi. Niechcemy czynić wyrzutu Panu Yorke,
iż domagał się ulkutechnienia dawney usta-
wy. Każdy członek ma prawo w tey mierze,
chociażby nawet cała Izba (nieklaniała się do
oddalenia arbitrow. Zailte od 30stu lat niezachowy-
wano tego urzadzienia, tak iak wielu in-
nych; lecz nadzwyczajne okoliczności, w któ-
rych się znajdujemy, wymagają bez ochyby
przywrócenia konstytucyi do zupełney mocy.
Lękano się, mówią, naszych pism publi-
cznych; wiadomo bowiem, iż ci, których wy-
dawcy dzienników używają, tak prędko pi-
sać mogą, iż żadnego słowa powiedzianego
w Izbie nieopuścza. Sądzone z początku, iż
oddalenie arbitrow jest tylko momentalnym;
lecz teraz widać, iż potrwa przez cały czas
rozstrząsania; codzień bowiem każe Pan Yorke
zamykać galerye. «

OBWIESZCZENIA.

3) Trybunał pierwszej Instancyi Departa-
mentu *Warszawskiego*. — W celu aby Publi-
cność uwiadomiona była, którzy z Urodzo-
nych Burgrabów w czynnym zostają urzodo-
waniu, też niniejszym obwieszcza, że Uur:
Janowski, Kosinski, Kasinski, Sokolnicki,
Wykowski, Krzewinski, Ryterski, i Gaudziński
Burgrabowie, ponieważ nakazaną złożyli
kaucyą, w czynnym przeto zostali urzodo-
waniu; inni gdy takowemu nakazowi zadość u-
czynią, do czynnego urzodowania powroce-
ni, i przez obwieszczenia w Gazetach do wia-
domości publiczney podanemi będą. — Dzia-
ło się w *Warszawie* w pałacu sądowym na
felsyi dnia 24 Lutego 1810 roku.

Ant: Grabieński, Prezes.

Jeziorański, Sekretarz.

1) Prefekt Departamentu *Warszawskiego* uwiado-
mia wszystkich żyjących sobie sadzierzawie polowanie
od S. Bartłomieja r. b. na lat 6 to iest, do tegoż dnia
w roku 1816 na pomniejszą zwierzynę i pastwo po polach
i zaroślach i odosobnionych obrębach w dobrach Naro-
dowych Departamentu *Warszawskiego*, iż tym końcem
odbywać się będzie licytacya:

W Powiecie *Warszawskim*. We wsi *Lesno-Woli*
przed Ur: *Kosutkim* Nadleśniczym *Lesno-Woli* w dniu
dwudziestym Siódmym Marca r. b. Na polowanie w *Pia-
lesznie, Woli Piaseckiej, Janusowiczach, Nowcy-Woli,*
Łezach, Senocinie, Lesnowoli, Dąbrowce, Świątarach,
i *Ludwigrze* sio.

W Powiecie *Brzesińskim* we wsi *Łasnowie*, przed
Ur: *Libiszowskim* Nadleśniczym urzędu leśnego *Łasno-*

wkiego w dniu 27 Marca r. b. na polowanie w *Łasno-
wie, Rokicinach, Chruśtach, i Popielanach*.

W Powiecie *Zgierskim*. We wsi *Zajaczkowie* przed
Ur: *Dobrowolskim* Nadleśniczym urzędu leśnego *Zdziej-
chowskiego* w dniu 27 Marca r. b. na polowanie w *Kra-
snoziemiu i Aniolowie*.

W Powiecie tymże *Zgierskim*. W mieście *Łodzi*
przed Ur: *Libiszowskim* Nadleśniczym urzędu leśnego
Łasnowskiego w dniu 29 Marca r. b. na polowanie w
Łodzi, Chozarowie, Wulce i Widawie.

W Powiecie *Rawskim* w mieście *Rawie* przed tymże
Ur: *Libiszowskim* Nadleśniczym w dniu 29 M. Kwietnia
r. b. na polowanie w *Boguszycach, Pukinie, Xieczewoli*
i *Rawie*. Najwięcej ofiarujący przybiecie dla siebie dzier-
zawy otrzymać.

Nakwaski.

Rakiety, Z. Sekr.

3) Prefekt Departamentu *Warszawskiego* — Donosi
Publiczności, iż końcem zapewnienia potrzebnego zapasu
Drzewa Sosnowego 6 000 łazni w Magazynie dla wojska
na mieszkanie *Marzec i Kwiecień, Licytacya* w dwóch termi-
nach odbywać się będzie, to iest: w dniach 8mym i
12tym Miesiąca następującego Marca roku bieżącego,
z których ostatni iest prekluzyjny przed W. Radcą Pre-
fektury *Szymanowskim* w Sali Sekretaryatu Prefektury o
godzinie 4tej po południu; Wzywa zatem wszystkich
chcę podjąć się *Liwierunku* takowego mających, do sta-
wienia się w dniu, godzinie i miejscu wskazanym, za-
pewniając każdego, iż za najmniejszą cenę dostarczenia
podejmującemu się, przybitym *Liwierunek* zostanie, i na
pożądane podanie wgląd nie będzie miałym; o warun-
kach *Entrepryzy* dostarczyć się mającego *Drzewa* każde-
go czasu w Sekretaryacie wiadomość dana być może. —
w *Warszawie* dnia 22go Miesiąca *Lutego* 1810 Roku.

Nakwaski.

3) Trybunał Pierwszej Instancyi Departamentu *War-
sawskiego* — Rozwiązując podanie *Starosakonnego*
Jańka Moskowiaka, w *Warszawie* przy ulicy *Dzielnicy*
Nro 1412 mieszkałego, pod dniem 8 Lutego 1810 Ro-
ku uczynione, w którym przy wyrażeniu *Długów Paśi-
wa, oraz* złożeniu *Dokumentów* *Malsam Activam* wyka-
zujących, *Majątek* twój pod rozbiór *Wierzycielom* od-
dać, w moc przepisów *Prawa Księgi* *3ciej* *Kodexu Han-
dlowego* *Tytułu 180*; czas otwarcia upadłości *Majątku*
Starosakonnego *Jańka Molzkowicza* od dnia *zanimionego*
podania, to iest 8go Lutego r. b. determinując, przyłoże-
nie *Pięczęci* niezwołana na całkowitym *majątku* upadłe-
go, podług wyrazu *Art: 15* wyżej *zacytowanego* *Prawa*
i *Księgi*, ulkutecznie się winno, Ur: *Podsędkowi Wy-
działu III* *polaca*, zaś obserwując osoby upadłego,
Policyi *miejscowej*, aż do dalszej *Decyzji* *Sądowej*
na przełożenie *Kredytorów* *Jego* *wyśię* *mających*, oddać,
Stosując się *przetym* do *Artykułu 180* *Księgi 3ciej* *Ko-
dexu Handlowego*, do *dyrygowania* *Procesu* *powyższej*
upadłości, *Komisjarszem* *Sądowym* *Uroda: Krzywos-
wskiego* *Alcesora* *nominiuje*, który obowiązku *Prawem*
znaniego *włożonych* *dopełni*, przed *wszystkim* *atoli* *zwo-
łaniem* *wszelkich* *Kredytorów* *upadłego*, *końcem* *wybra-
nia* *Syudyków* *Malsy* *tymszowej*, i *podania* *ich* *do*
Nominacyi, *Trybunałowi* *swemu*, *zajmie* *się*. — Dzia-
ło się w *Warszawie* w *Pałacu* *Sądowym* na *Sesylj* *Dnia*
16 *Lutego* *1810* *Roku*.

Antoni Grabieński, Prezes.

Jeziorański, Sekretarz.

1) Z mocy zlecenia JWgo Ministra Spraw Wewnętrznych, Administracya Generalna Dóbr Narodowych nowowcielonego do Xięstwa Warszawskiego kraju, wiadomia niniejszym publiczność, iż dnia 30go Marca roku bieżącego w każdym Mieście Stołecznym Powiatu, odbywać się będzie przed Urzędami Powiatowymi Licytacya, na zadzierżawienie trzcielnisk Ekonomicznych następujących:

W Powiecie Kieleckim. — Ekonomia Stobnicka, Radziejska. — Folwark Klonno z Janową, Grotulki, Uciśców.

W powiecie Radomskim. — Ekonomia Kozaniecka, Piorkowska. — Woytostwo: Nowa i stara Huta. — Ekonomia: Kunowska, Osieka, Mirowska.

W Powiecie Siedleckim. — Ekonomia Siedlecka, Jadowska, Kołodejska, Lipiańska. — Starostwo Osieck.

W Powiecie Białskim. — Ekonomia Janowska, Folwark Holla.

W Powiecie Zamojskim. — Folwark Białopole z Wsią Buśną, Łuchów.

O kondycyjach Kontraktów, iako też i o Cenie, od której Licytacya ma się poezywać, każdy mający chęć urzędowania dowiedzieć się może w Urzędach Administracyjnych Powiatowych, którym stosowne Instrukcyje są wydane. Będą także w poleśsią Dobra Narodowe wypuszczone, w Powiecie Krakowskim leżące, iakoto: Ekonomia Czerwiechowska, Lipowiecka, Słomnicka i Białopromnicka. Kiedy zaś onych będzie Licytacya, pożyczy Publiczności doniesie się. — Działo się na posiedzeniu Administracyi Generalnej Dóbr Narodowych nowowcielonego Kraju. — w Warszawie dnia 28go Lutego 1810 Roku.

J. Fredro.

Tadeusz Mławski,

A. G. D. N. S. starsza.

1) Należąca do Kamlaryi tutejszey a w wsi Lubieru, miła od Torunia na Drzewy lityuowana Hamernia wraz z przynależącą do niej osiadłością, składająca się z dwóch wioł, tyleż morgow i 79 i pół przętów kwadratowych Magdeburgskich zaopatrzonych gruntów, ma być od S. Trójey r. b. na 40 lat albo też w dzierżawę wycisnąć, iak się to lub owo przy licytacji s offerow z najlepszym pożytkiem dla Kamlaryi mieć się będzie, wypuszczona. — A że Torunia od tej Licytacji na rogo, 21go Marca i 3go Kwietnia r. b. wyznaczono słoń, więc się to każdemu do wiadomości podaje, a mających chęć do nabycia przystym wyzwa się, aby się w tychże Terminach najspieszniej zaś w ostatnim zawi tym o godzinie 10tej rana tu na Ratuszu stawili, oferty swoje ogłosili a za więcej podaniem i okazaniem dostatecznego zabezpieczenia przybycia s offerowaniem wyższej approbacy oczekiwali. — w Toruniu dnia 22 Lutego 1810.

Prezydent Muniypalności.

DONIESIENIA.

4) Jego Królewsko-Książęcy Mości Pisarz Aktowy niżej podpisany Rezolucyą Trybunału pierwszej Instancyi Departamentu Warszawskiego dnia 5go Stycznia roku 1810 następującą do Sprzedaży Kamienicy tu w Warszawie przy ulicy Franciszkańskiej pod Nrem 1797 stolicę i na łączną 15,824 zł: gr. 7 i pół okazywanej upoważniony, wiadomia Publiczności, iż do odbycia takowej Kamienicy licytacji, i przygotowania przydziału onęcej więcej dażącemu, dnia 17 Marca r. b. wyznacza, wyzwa więc licytancyi i lobie rzeczoney Kamienicy odbyć, aby w wspomnianym dniu przed podpisanym Pisarzem

Aktowym w Kamienicy Nro 66 w rynku miasta Starcy Woszaawy zamieszkałym, Akt licytacji powyższej na gruncie tej Pośsi odbywać mającym, o godzinie 10tej rana stawili się i tam podania lwa do Protoku oświadczyli; poezym rzeczona Kamienica więcej dażącemu przydziedzona słoń, a o tacie urzędowej i warunkach Sprzedaży w Kancelaryi Delegowanego Pisarza Aktowego dowiedzieć się można. — Dan w Warszawie dnia 25go Lutego 1810 roku.

Andrzej Przesdziecki, J. K. X. Mości
Pisarz Aktowy Xięstwa Warszawskiego.

1) Na instancyę Sukcesorow po niegdy Ur. Filipia Zakrzewskim i Maryanny Małżonkach posoitych, Rossowie do wyroku Trybunału Pierwszej Instancyi Departamentu Warszawskiego Wydziału 1go, dnia 9go Stycznia r. b. zapadłego, wyzwa się i zapozywa Ur. Alexandra Zakrzewskiego od Roku 1794 tu w Warszawie nieprzymownego ażeby się na audyencyi publiczney Trybunału Pierwszej Instancyi Departamentu Warsz: o godzinie 10 rana na dniu 12 Mca Czerwca r. b. osobiście stawili. — W przypadku zaś na terminie niewstawienia się na nieprzymownego ogłoszonym słoń. — Dan w Warszawie dnia 7go Mca Marca 1810 Roku.

2) Pewney Osobie zginął Bilet na Numer 1522 z Kantoru Pana Petiskusa na Loteryę poboczną na wieś Podlesie Wysockie w Gnieźnieńskim i Dom w Poznaniu, otrzeza się tym uwiadomieniem, iż wygrana tego Numeru na imie Właściciela w Protokole iście niezaplanego, i Kollektorowi oddawna szaiomego spadac będzie. Petiskus.

3) U Proszynarza Münchheimer, który mieszka na Tlomackim Nro 599 na agim piętrze można dostać Guzikow Obywatelskich, oficerskich różnych z numerami, Generalskich, dla Komendantow, Adjutantow, Oficerow przy sztabach, Ordonasterow, Kommissarow wojennych, urzędników przy szpitalach wojskowych, Pocztowych i Artylleryi, lub żołnierzy, a to za pomierną cenę.

W Warszawie w Galach Redutowych, przy wielkim Teatrze znalezioną szafkę szpilka złota z kamieniem; koby się tej właścicielem być sądził, raczy się udać dla tej odebrania do dziedzica Pośsi Nro 2 239.

Dnia 5go Marca Roku 1810.

3) Dnia 13 miesiąca Marca roku 1810 w Kamienicy pod Nrem 373 przy ulicy Krakowskiej Przedmieście o godzinie 10tej rana sprzedawane będą więcej dażącemu i przybycie otrzymującemu Sukna w różnych kolorach poławami i eszęciami, wazylko za gotową szpilą.

J. Kosiński, D. W. S. Burgrabia.

3) Dnia 16 miesiąca Marca roku 1810 w Oficynach Pałacu Saskiego od Końskiego Targu pod Nrem 413 o godzinie 10tej z południa sprzedawane będą więcej dażącemu i przybycie otrzymującemu różne rzeczy, iako to: Stoly, Kantorki, Kanapa z kreskami ordynaryjnemi i t. d. wazylko za gotową szpilą.

J. Kosiński, D. W. S. Burgrabia.

1) We wsi Łanietach pod Kutnem znajduję się kilkasie korcy igrzemia piękne i do siewu zdadne, o który z Kommissarzem tychże dóbr każdy ugodzić się może.